

Вороненко, О.П. Мінцер // Мед. освіта. – 2013. – № 2. – С. 19-23.

2. Сибірцев В. Професійна компетентність учасників інноваційного навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі / В. Сибірцев // Теорія та методика управління освітою. – 2010. - № 3. – С. 1-10.

3. Aronson L. Twelve tips for teaching reflection at all level of medical education / L. Aronson // *Med. Teacher*. – 2011.

– Vol. 33 (3). – P. 200-205.

4. Hood, M. Bricks or clicks? Predicting student intentions in a blended learning buffet / Hood M. *Australasian J. of Educational Technology*, 2013.–V. 29(6) – P. 762-776.

5. Nguyen T. The effectiveness of Online learning: beyond no significant difference and future horizons / Nguyen T. // *MERLOT J. Online Learning and Teaching*, 2015.– V. 11(2) – P. 309-319.

МОЖЛИВОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ В СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

С. Н. Саржевський, Л. Е. Саржевська

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Провідна мета вищої школи – розкрити та розвинути нахили та здібності студента. Для її реалізації виникає необхідність нових вимог до медичної освіти. Майбутній лікар повинен володіти інформаційними технологіями, впроваджувати інноваційні методи, мати комунікаційні здібності [2]. Все це потребує постійного збільшення в навчальному процесі частки самостійної роботи. Згідно сучасних навчальних програм вона складає третину всього часу [1].

Мета - оцінка можливостей самостійної роботи на додипломному етапі освіти.

Основна частина. Підвищення ефективності самостійної роботи залежить від загальної концепції навчального процесу. Якщо вона допомагає передавати систему знань та способів діяльності, то висвітлюється як метод закріплення та виробки навичок. Але навчання оцінюється і як формування особистісного пізнавального професійного процесу, тоді самостійна робота – спосіб розвитку творчих здібностей студента. В цих різновидах підходів необхідна взаємодія та вимогливість до студента та викладача, що утворює освітнє середовище. Для реалізації діяльності потрібно мати на увазі умови її успіху. В першу чергу це вмотивованість навчання майбутнього лікаря, що може відрізнитись. В більшості випадків домінує ствердження бути кваліфікованим спеціалістом. На другому місці – забезпечення успіху майбутньої діяльності. Для деяких студентів мотив – успішно закінчити навчання та одержати диплом. В усіх випадках студент може бути як активним учасником навчального процесу, так і споживачем освітніх послуг. Особливо важливим є усвідомлення різновидів самостійної роботи протягом навчання. Так для деяких студентів вона є виконанням завдання без участі викладача та навіть без його консультативної допомоги. Деякі розуміють її як роботу під безпосереднім контролем педагога. За нашими спостереженнями зниження якості самостійної роботи домінує за рахунок невміння планувати та організувати цю діяльність. В інших випадках бракує зацікавленості в ній. На ці факти треба постійно привертати увагу викладача. Педагог також повинен усвідомлювати умови успішності самостійної роботи. Треба прищеплювати зацікавленість новими формами інноваційних методів, заохочувати до позитивних результатів. Найбільше цьому сприяють виробнича сестринська та

лікарська практики, безпосередня взаємодія з хворими. Суттєвою складовою ефективною роботи є достатня забезпеченість підручниками та методичними матеріалами. Вся література повинна реалізовувати навчальні плани в повному обсязі. Особливу увагу педагогу треба звертати на позааудиторну самостійну роботу. Розгляд питань та тем цієї частки взагалі не висвітлюється на практичних заняттях та перевіряється тільки на залікових модульних контролях. Тому розгляд цих розділів доцільно впроваджувати на студентських гуртках кафедр. Це виступи з рефератами, що формують можливість узагальнення матеріалу. Для обговорення всією групою необхідно заздалегідь ознайомитися з темою дискусії щоб мати можливість оцінити інформацію. Викладач доповнює зміст реферату та наголошує на перевагах та недоліках. Під час самостійної роботи необхідно забезпечити можливість консультативної допомоги викладача. На думку студентів найбільше вона потрібна для оволодіння практичними навичками, успішного вирішення задач, планування роботи в цілому. Заключна форма самостійної роботи – критерії оцінки, види та форми контролю знань. Вона реалізується різними рівнями складності тестів та задач як в процесі практичних занять (базових, проміжних, заключних), так і на модульному заліку. Допомагають реалізації контролю сучасні дистанційні технології. Тестові програми, що розміщені в мережі, забезпечують можливість поєднання традиційних та інноваційних засобів оцінки зі збільшенням творчих завдань і підвищенням їх складності.

Висновки. Самостійна робота дозволяє розв'язати протиріччя сучасної медичної освіти між постійно зростаючим об'ємом необхідного для вивчення матеріалу та обмеженням бюджетного часу. Вона дозволяє формувати пізнавальну активність студента, розвивати творчий підхід до рішення навчальних, а в майбутньому професійних труднощів.

Література:

1. Кучер З. Форми самостійної роботи студентів за кредитно-модульної системи навчання / З. Кучер // *Трудова підготовка в закладах освіти*. - 2007. - № 5-6. - С. 52-54.

2. Суліма Є. Невідкладні завдання системи вищої освіти на новому етапі Болонського процесу/ Є.Суліма // *Вища школа*. – 2010. - №11. – С.5 – 13.